

der i højest Grad har Vrvølet paa sin Side, jeg, der kritiserer Lovene, eller de Herrer Ministre, som har udarbejdet dem. Indtil i Gaar var der for mig ikke Spor af Tvivl om, at erhvervsmæssig Fotografering i Lovforslaget om Butikslukning maatte betyde, at man ikke kan fotografere paa de der nævnte Dage og saa sælge Billederne, men nu siger den højtærede Justitsminister i Dag, at det kan udmærket lade sig gøre. Hvad Landets Dommere saa vil rette sig efter, Loven eller Ministerens Ord, faar vi jo at se, men jeg gør Ministeren opmærksom paa, at Logikken ikke er paa hans eller Ministeriets Side i denne Sag, hvad Ministeren til fulde bekræfter, naar han ved sin Fortolkning af Ordet „erhvervsmæssig“ ganske slaar Fødderne bort fra den Mening, som sikkert har ligget i dette Udtryk. Og hvis Landets Dommere vil give den Opfattelse Medhold, som Justitsministeren her har udtalt, er jeg tilfreds, men der er jo rigtigt nok det ved det, at naar Lovforslaget er gaaet herfra, har Justitsministeren ikke mere med det at gøre, saa kan Dommerne dømme, som de vil, uanset hvad Justitsministeren her har sagt. Dette er ogsaa en Mangel, synes jeg, og en meget væsentlig Mangel ved Lovforslaget, og det forekommer mig, at Justitsministeren aldeles ikke har Raad til at forsøge paa at tage overlegent paa denne Sag, da han dog som Justitsminister er den, der har, om ikke andet, saa det moralske Ansvar for, at Lovene er forstaaelige for Landets Dommere og Landets Borgere, og at Borgerne, naar de skal dømmes af Dommerne, kan vide, om det er Justitsministerens Ord her i Tinget om Forstaaelsen af Lovene, der gælder, eller om det er den Mening, en Dommer kan finde paa at lægge ind i Lovene. Kort sagt, der er her et Virvar, som ingen Djævel kan forstaa.

Formanden: I Anledning af det ærede Medlems Bemærkning om, hvor Vrvølet findes, maa jeg sige, at jeg gaar ud fra, at hverken det ærede Medlem eller Justitsministeren vrvølver, naar de staar paa Talerstolen.

Justitsministeren (Rytter): Det har altid været Justitsministeren en Fornøjelse at besvare de Spørgsmaal, der rettes til ham i Anledning af de Lovforslag, der behandles, men naar det ærede Medlem under Behandlingen af et Lovforslag begynder at spørge om, hvordan et andet Lov-

forslag skal forstaaes, saa maa jeg af Hensyn til god Orden melde Pas. Hvis det ærede Medlem vil have sit Spørgsmaal besvaret, maa han gaa en anden Vej, spørge i Form af en Dagsorden eller paa anden Maade, men ikke under Behandlingen af det foreliggende Lovforslag. Jeg skal blot med Hensyn til Ordet „erhvervsmæssig“ sige, at jeg haaber heller ikke, at Domstolene vil lægge den Forstaaelse i mine Ord, som det ærede Medlem gjorde, for saa kommer vi i uhjælpelig Modstrid med hinanden. En Fotograf har selvfølgelig ikke Lov til paa de paagældende Dage at fotografere Justitsministeren og saa ganske rolig gaa hen og sælge Billedet, thi saa er vi inde paa „erhvervsmæssigt Øjemed“. Hvis han derimod af lutter Kærlighed til Justitsministeren, som vi talte om, vil fotografere ham uden at have til Hensigt at sælge Billedet, er Forholdet et helt andet, og det var det Spørgsmaal, jeg besvarede.

Jeg skal i øvrigt ikke indlade mig paa yderligere Diskussion, jeg tror, vi saa kommer lidt for langt ud.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

H. P. Hansen (Randers Amt): Den højtærede Justitsminister maa undskylde, men han bliver mig mere og mere ufatteligt. Tidenden vil siden vise, at den højtærede Minister aldeles afgjort udtalte, at det, at en Fotograf Langfredag Eftermiddag tillod sig at fotografere Justitsministeren ved et offentligt Møde uden at have til Hensigt at sælge dette Billede, men siden, fordi han blev anmodet derom, alligevel solgte det, var tilladt og derfor ikke strafbart, men i sin sidste Replik siger den højtærede Minister, at lægger man den Opfattelse ind i hans Ord, maa han protestere. Jeg maa sige til Ministeren, at saa er han ikke til at blive klog paa; og det er vel noget af det værste, man kan sige om en Justitsminister, den Mand, der dog først og fremmest skulde kunne forstaa Logik og Love, at han ikke er til at forstaa. Den højtærede Minister henviste saa til, at han ikke var pligtig under Behandlingen af et Lovforslag at svare paa Forespørgsler, der vedrørte et andet. Det forekommer mig ellers, at den højtærede Justitsminister gerne vil have Ordet for at være en rask Mand, der ikke hænger sig i Formalisme, men er parat til ved enhver Lejlighed at tage Tyren ved